

புதிய மனித வர்க்கம் தோன்றுதல்

பேழையில் பயணித்தவர்கள் உண்டது, உறங்கினது மற்றும் அவர்கள் நாட்களை கழித்தது பற்றி வேதத்தில் எந்த தகவலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பாவ சந்ததியினரை ஆண்டவர் அழித்து சுத்திகரிக்கும் போது நோவாவின் இல்லத்தினர் மாத கணக்கில் அனுபவித்த காட்சிகள், ஒலிகள், மற்றும் வாசனைகள் ஆகிய வற்றினைப் பற்றி விவரிக்கும் குறிப்பேதும் கொடுக்கப்படவில்லை. பேழையில் விலங்கினங்களோடு ஆண்டவர் பாதுகாத்த எட்டு பயணிகள் ஆண்டவர் அவர்களை மறந்துவிட்டாரோ என வியந்திருக்கக்கூடும்.

அதிகாரம் எட்டு ஆண்டவர் நோவாவின் இல்லத்தினரையும், பேழையிலுள்ள உயிரினங்களையும் “நினைவு” கூர்ந்ததனை எடுத்துரைக்கிறது. இவர் பெருவெள்ளத்தைக் குறையச் செய்து (8:1-5) பூமியின் முகப்பை உலரச் செய்தார் (8:6-14). ஆண்டவருடைய கட்டளைப்படி நோவாவின் இல்லத்தினரும், பேழையில் இருந்த உயிரினங்களும் பேழையை விட்டு வெளியேறின (8:15-19). இந்த அதிகாரம் நோவாவின் பலியுடன் மற்றும் உலகம் இருக்கும் வரை இனி ஒருபோதும் உயிரினங்களை அழிப்பதில்லை எனும் வாக்குத்தத்தோடு நிறைவு பெறுகிறது (8:20-22).

வெள்ள நீரின் அளவு குறைதல் (8:1-5)

¹தேவன் நோவாவையும், அவனுடனே பேழையிலிருந்த சகல காட்டு மிருகங்களையும், சகல நாட்டு மிருகங்களையும் நினைத்தருளினார்; தேவன் பூமியின்மேல் காற்றை வீசப் பண்ணினார், அப்பொழுது ஜலம் அமர்ந்தது. ²ஆழத்தின் ஊற்றுக்கண்களும், வானத்தின் மதகுகளும் அடைபட்டன; வானத்து மழையும் நின்றுபோயிற்று. ³ஜலம் பூமியிலிருந்து நாளுக்குநாள் வற்றிக்கொண்டே வந்தது; நூற்றைம்பது நாளுக்குப்பின்பு ஜலம் வடிந்தது. ⁴ஏழாம் மாதம் பதினேழாம் தேதியிலே பேழை அரராத்த என்னும் மலைகளின்மேல் தங்கிற்று. ⁵பத்தாம் மாதம் மட்டும் ஜலம் வடிந்துகொண்டே வந்தது; பத்தாம் மாதம் முதல் தேதியிலே மலைச்சிகரங்கள் காணப்பட்டன.

வசனம் 1. பெருவெள்ளம் பெருகி 150 நாட்கள் பிரவாகித்தது என கூறின பின்னர் (7:24) அதனை விவரிப்பவர் **தேவன் நோவாவையும், அவனுடனே பேழையிலிருந்த சகல காட்டு மிருகங்களையும், சகல நாட்டு மிருகங்களையும் நினைத்தருளினார்** என குறிப்பிடுகிறார். “தேவன் நினைவுகூர்ந்தார்” எனும் விவரிப்பு அவர் அந்த பேழையில் இருப்பவர்களையும், அவர்களைக் குறித்த தம் அர்ப்பணிப்பையும் மறந்துவிட்டார் என குறிப்பிடுவது கிடையாது. ஆண்டவருடைய பகுதியில் சில விதமான எண்ணப் பின்னணிகள் இருந்தன எனும் கருத்திற்கு எதிராக, நினைவு எனும் பதம் (זָכַר, *zakar*, சாக்கர்) பேழையில் வரையறையாக பல மாதங்களாக சகித்திருக்கும், நோவா மற்றும் மிருகங்கள் மற்றும் மந்தைகள் மீது ஆண்டவரை செயல்பட வைக்க காரணமான இருந்த தெய்வீக அக்கறையினை வலியுறுத்துகிறது.¹ மேலும் அது ஆண்டவர் தமது உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தத்தில் உண்மையுள்ளவர் என்பதைக் காட்டுகிறது (9:14-16; 19:29; 30:22; யாத். 2:24; 6:5; 32:13; லேவி. 26:42, 45; எண். 10:9).

பூமியின்மேல் காற்றை வீசப்பண்ணி ஆண்டவர் பேழையில் இருந்தவர்கள் சார்பில் தமது செயல்பாடுகளை செயல்படுத்த ஆரம்பித்தார், அதன் பலனாக **ஜலம் அமர்ந்தது**. காற்று எனும் பதம் (רוּחַ, *ruach*, ருவாக்) ருவாக் என்பதாகும். இதே பதம் 1:2ல் படைப்பின் போது தேவனுடைய “ஆவியானவர்” ஆழத்தின் மேல் அசைவாடினார் என்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் ஆதியாகமம் 8ஆம் அதிகாரத்தில் ஆதியாகமம் 1 அதிகாரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பல சொற்கள் மறுபடியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கென்னத் எ. மேத்யுஸ் இதனை குறித்து கூறுகையில் “ஆண்டவர் ஒரு புதிய படைப்பின் தொகுப்பை அமைக்கிறார்”² என குறிப்பிடுகிறார். எப்படியாயினும் இந்த சூழலில் ருவாக் என்பது பெருவெள்ளத்தின் தண்ணீரை உலர்த்த ஆண்டவர் அனுப்பின உண்மையான காற்றினை தெளிவாக குறிக்கிறது. இதனைப்போன்றே விடுதலை பயணத்தின் போது, ஆண்டவர் காற்றை அனுப்பி செங்கடலை பிளந்து தரையை உலரப் பண்ணி “உலர் தரையில்” இஸ்ரவேல் மக்களை கடக்கப் பண்ணினார் (யாத். 14:21, 22).

வசனம் 2. காற்றினை அனுப்பினதோடு சேர்த்து, ஆண்டவர் ஆழத்தின் **ஊற்றுக்கண்களை அடைத்தார்**, ஆக **இனியும் பூமிக்கடியில் இருந்த தண்ணீர் புறப்பட்டு வராது**. அவர் மழையை நிறுத்தும் நோக்கத்தோடு வானத்தின் மதகுகளும் அடைத்தார். வசனம் 2ல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள வினைச்சொல் “அடைத்தார்” “நின்று போயிற்று” எனும் இரண்டு சொற்களும் தண்ணீரானது இயல்பாக அல்லது தற்செயலாக நின்று போனதல்ல என்பதனை குறிப்பிடும் செயலற்ற சொற்களாகும். இந்த சொற்கள், கூடுதலாக வந்த தண்ணீரை நிறுத்தின தெய்வீக செயலை பிரதிபலிக்கின்றன. 7:11, 12ல் உள்ள

தேவனுடைய கிரியைகளை முன்பின்னாக்குதலை வசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வசனம் 3. ஜலம் பூமியிலிருந்து நாளுக்கு நாள் வற்றிக்கொண்டே வந்தது மற்றும் வடிந்தது என்கிற வாக்கியங்கள் 7:17-24ல் ஜலம் “பெருகிற்று” என்றும் பூமியில் “பிரவாகித்தது” என்றும் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்விற்கு எதிர் நிகழ்வும் ஆகும். இஸ்ரவேலர்கள் சிவந்த சமுத்திரத்தை கடந்து சென்ற பின் சமுத்திரம் மூடிக்கொண்ட நிகழ்வின் போதும் இதே போன்ற விளக்கம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (யாத். 14:26-28), மற்றும் இஸ்ரவேலர்கள் யோர்தானை கடந்த போதும் இதே போன்ற நிகழ்வு நடந்தேறியது (யோசுவா 4:18).

நூற்றைம்பது நாளுக்குப் பின்பு ஜலம் வடிந்தது. இவ்வார்த்தைகள் 7:24ல் “ஜலம் நூற்றைம்பது நாள் மிகவும் பிரவாகித்துக் கொண்டிருந்தது” என்பதற்கு ஒத்துள்ளது. இந்த வெள்ளத்தைப் பற்றி காலக்கணிப்பு செய்பவர்கள் 7:24 மற்றும் 8:3 ஆகிய வசனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்த வசனம் என்பதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். சிலர், 7:24ல் வெள்ளம் 150 நாட்கள் பிரவாகித்து இருந்த நாட்களும், 8:3ல் வெள்ளம் வடிந்த 150 நாட்களுமாக மொத்தம் 300³ நாட்கள் என்று கருதுகிறார்கள். இக்கணிப்பு சரி என்றால், வெள்ளம் வடிந்த 150 நாட்கள் என்று 8:3 ஆம் வசனம் (காண்க 8:4-12) வசனங்களின் சுருக்கமாக அமைகிறது. 7:24 மற்றும் 8:3ல்⁴ கூறப்படும் 150 நாட்களும் ஒன்றுதான் என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். இந்த காலத்தின் முடிவில் நாட்களுக்குப்பின்பு வெள்ள நீர் வடியத்துவங்கி பேழையை தரையில் நிற்கும்படி செய்தது.

வசனம் 4. ஏழாம் மாதம் பதினேழாம் தேதியிலே, அதாவது வெள்ளப்பெருக்கு ஆரம்பித்து சரியாக ஐந்து மாதத்திற்குப் பிறகு (7:11), **பேழை அரராத் என்னும் மலைகளின்மேல்** தங்கிற்று. எபிரெய மொழியில் **தங்கிற்று** என்பது (*נח, nuach*) என்ற வார்த்தை நோவா என்பது போல் ஒலிக்கிறது (*נח, Noach*) என்பது போல் ஒலிக்கிறது (ஆகிய விளக்கங்களை காண்க 5:28, 29; 8:8, 9). “மலைகள்” என்பது ஒரு சிகரத்தைக் குறிக்கவில்லை, அது அப்பெயரை கொண்ட மலைப்பாங்கான பகுதிகளையே குறிக்கிறது. “அரராத்” என்னும் எபிரெயச் சொல் “உறட்டு” எனப்படும் மெசபொத்தோமியா பள்ளத்தாக்கிற்கு (தற்கால ஈராக்) வடக்கேயுள்ள இராஜ்ஜியத்தின் அசீரிய பெயராகும். இது இப்போதைய கிழக்கு துருக்கி மற்றும் மேற்கு அர்மேனியாவாக உள்ளது. அசீரிய மன்னர்கள் உறட்டு (அரராத்) மீது கி.மு. முதலாவது ஆயிரமாமாண்டுகளில் போர் தொடுத்தார்கள். மேலும் இந்நிலப் பகுதி பழைய ஏற்பாட்டிலும் சில முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (2 இராஜா. 19:37; ஏசாயா 37:38; எரே. 51:27).

பேழை நின்ற சரியான இடத்தை அறிய பலக்குழுக்கள் முயர்ச்சித்து உள்ளனர். கி.பி. 11 மற்றும் 12ஆம் நூற்றாண்டுகளின் இடையில் “அரராத் மலை” என்று அழைக்கப்படும் 17000 அடி உயர சிகரம் தான்

நோவாவின் பேழை தங்கிய இடம் என்று கருதப்படும் வழக்கம் உருவானது. நாளடைவில் இது மேலும் மேலும் குழப்பத்தையே கொண்டு வந்தது. ஏனென்றால், வேறு சிலர் பேழையை தேடும் முயற்ச்சியில் பல முரணான கருத்துக்களைக் கொண்டு வந்தனர். மற்ற பல குழுக்கள் வேறு சில இடங்களை “அரராத் மலை” என்றும் பேழையின் பாகங்கள் உள்ள சிகரங்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். பேழையின் மரப்பாகங்கள் என்று தவறாகக் கொள்ளப்படும் சிலவற்றை ஆர்வமிக்க தனிப்பட்ட நபர்கள் பலர் கொண்டு வந்தும் உள்ளனர். கார்பன் 14 காலக்கணிப்பின்படி இவை அனைத்தும் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டை சேர்ந்தது (அல்லது அதற்கு பின்) என்று உறுதி செய்துள்ளனர். இது நோவா காலத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் புதியதாகும். மட்டுமல்லாது தற்சமயம் இதுகுறித்த எவ்வொரு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகளும் நடைபெறவில்லை மற்றும் எந்த ஒரு பொருளும் விஞ்ஞான ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்படவும் இல்லை. வேத மாணவர்களும் இத்தகைய கட்டுக்கதைகளுக்கு⁵ எச்சரிக்கையாய் இருந்து, வேதத்தில் இவ் வெள்ளத்தைப் பற்றி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள காரியங்களையே உறுதியாக நம்ப வேண்டும். மாறாக ஆய்வாளர்கள் கூறும் உறுதிப்படுத்தப்படாத இத்தகைய செய்திகளை நம்பக்கூடாது.

வசனம் 5. பத்தாம் மாதம் மட்டும் ஜலம் வடிந்து கொண்டே வந்தது; பத்தாம் மாதம் முதல் தேதியில் மலைச்சிகரங்கள் காணப்பட்டன. வசனம் 4ல் பேழை “அரராத் மலையில்” தங்கியது என்றும் வசனம் 5ல் மலை சிகரங்கள் இரண்டு மாதம் கழித்தே காணப்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு வசனங்களும் முரணாக உள்ளதா? இல்லை, வசனம் 4ல் பேழை “அரராத்” தங்கியதுபோது நிலப்பகுதி தென்பட்டது என்று கூறப்படவில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. காரணம் பேழையின் அடிப்பகுதி நீரில் மூழ்கி உள்ளதால் அது தரைத்தட்ட நிலப்பரப்பு வெளியே தெரியவேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. பேழை தரையை தொடும் ஒலியையும் அதின் குலுங்கலையும் உள்ளிருந்த அனைவரும் உணர்ந்திருப்பார்கள். சிறிது நாட்களில் நீர் வடிய வடிய பேழை ஒரு மலையின் மீது தங்கியுள்ளது என்றும் அறிந்திருப்பார்கள். பேழை ஒரு மலையின் மேல் தங்கின போதும் மலை சிகரங்கள் தெரிய இரண்டு மாதங்களுக்கும் மேல் ஆயிற்று. இதுவே “அரராத் மலை” என்ற அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

உலர்ந்த நிலம் காணப்படுதல் (8:6-14)

⁶நாற்பது நாள் சென்றபின், நோவா தான் பேழையில் செய்திருந்த ஜன்னலைத் திறந்து, ⁷ஒரு காகத்தை வெளியே விட்டான்; அது புறப்பட்டுப் பூமியின்மேல் இருந்த ஜலம் வற்றிப்போகும்வரைக்கும்

போகிறதும வருகிறதுமாய் இருந்தது. ⁸பின்பு பூமியின்மேல் ஜலம் குறைந்து போயிற்றோ என்று அறியும்படி, ஒரு புறாவைத் தன்னிடத்திலிருந்து வெளியே விட்டான். ⁹பூமியின்மீதெங்கும் ஜலம் இருந்தபடியால், அந்தப் புறா தன் உள்ளங்கால் வைத்து இளைப்பாற இடம் காணாமல், திரும்பிப் பேழையிலே அவனிடத்தில் வந்தது; அவன் தன் கையை நீட்டி அதைப்பிடித்துத் தன்னிடமாகப் பேழைக்குள் சேர்த்துக் கொண்டான். ¹⁰பின்னும் ஏழு நாள் பொறுத்து, மறுபடியும் புறாவைப் பேழையிலிருந்து வெளியே விட்டான். ¹¹அந்தப் புறா சாயங்காலத்தில் அவனிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது; இதோ, அது கொத்திக்கொண்டுவந்த ஒரு ஒலிவமரத்தின் இலை அதின் வாயில் இருந்தது; அதினாலே நோவா பூமியின்மேல் ஜலம் குறைந்துபோயிற்று என்று அறிந்தான். ¹²பின்னும் ஏழு நாள் பொறுத்து, அவன் புறாவை வெளியே விட்டான்; அது அவனிடத்திற்குத் திரும்பி வரவில்லை. ¹³அவனுக்கு அறுநூற்றொரு வயதாகும் வருஷத்தில், முதல் மாதம் முதல் தேதியிலே பூமியின்மேல் இருந்த ஜலம் வற்றிப்போயிற்று; நோவா பேழையின் மேல்தட்டை எடுத்துப் பார்த்தான்; பூமியின்மேல் ஜலம் இல்லாதிருந்தது. ¹⁴இரண்டாம் மாதம் இருபத்தேழாம் தேதியிலே பூமி காய்ந்திருந்தது.

வசனம் 6. “மலை சிகரங்கள் தென்பட்டு” நாற்பது நாட்கள் ஆயிற்று என்று தெளிவாக தெரிகிறது (8:5). இறுதியாக நோவா பேழையின் ஜன்னலைத் [חַלּוֹן, *challon*,⁶ சல்லோன்] திறந்தான். நேரடி வாசிப்புத் தொகுப்பு பரிந்துரைப்பது என்னவென்றால், நோவா, சரியான நேரத்தை அறியாமல் பேழையை விட்டுவெளியே வர தயங்கினான் என்று ஒரு கருத்து கூறுகிறது. பேழையில் இருந்த மனிதர்கள் மட்டுமல்லாமல் அனைத்து ஜீவராசிகளும் வெளியேவர பாதுகாப்பான நேரத்தை சந்தேகமின்றி நோவா அறிய விரும்பினான். நோவா திறந்த பேழையின் ஜன்னல் கூரையின் மீது இருந்திருக்கலாம், ஏனென்றால், அதின் வழியாக நீர் வடிவதைக் காணமுடியவில்லை. எனவே நோவா பறவைகளை அனுப்பி நிலம் வெளிப்படுவதை அறிய விரும்பினான்.

வசனம் 7. மூல வெளிப்பாடுகளில் இருந்து, மனிதனின் பொல்லாப்பைக் குறித்தோ, பேழையின் தேவை குறித்தோ, எந்த விலங்குகள் பயணிக்க வேண்டும் என்றோ, வரப்போகும் வெள்ளத்தையும் குறித்து தேவன் நோவாவோடு நேரடியாய் பேசவில்லை. வேதத்தின்படி தேவன் நோவாவோடு 8:15ஆம் வசனம் வரை பேசவில்லை; ஆகவே பறவைகளை அனுப்பி பூமி உலர்ந்திருக்கிறதா என்று அறிவதே ஒரே வழியாக இருந்தது.

நோவா அனுப்பிய முதல் பறவை **காகம்**, அடுத்ததாக **அனுப்பட்ட** புறாவை விட இது வலிய பறவை.⁷ காகம் ஒரு அகத்தமான பறவை (லேவி. 11:13, 15; உபா. 14:12, 14), வெள்ள நீரில் மிதக்கும் விலங்குகளின் பிரேதங்களை உண்ணும் எனவே அது உயிர் வாழ

வறண்ட நிலம் அதற்கு தேவைப்படவில்லை. மாறாக அது இளைப்பாறவே பேழைக்குத் திரும்பியது. பேழை வந்து நின்ற மலையின் மீதோ அல்லது பேழையின் கூரையின் மீதோ அவ்வப்போது வந்து அமர்ந்தது. அது பூமியில் ஜலம் வற்றிப்போகும் வரைக்கும் போகிறதும் வருகிறதும் இருந்தது.

வசனங்கள் 8, 9. அடுத்ததாக நோவா பூமியில் ஜலம் வற்றிப்போயிற்றா என்று அறிய ஒரு புறாவை அனுப்பினான். புறா சுத்தமான பறவையாகக் கருதப்படுகிறது (15:9; லேவி. 12:6), அது செடிகளை உண்ணும். ஆகவே இத்தகைய பறவைகள் பள்ளத்தாக்குகளில் தங்கும், புறா “பறக்கவிடப்பட்டதற்கு காரணம் பள்ளத்தாக்கான [தாழ்வான] பகுதிகள் தங்க ஏற்ற இடமாக உள்ளதா என்று அறிவதற்கே.”⁸ சிலர், நோவாவிடம் வீடு திரும்பும் புறாக்கள் பேழையில் இருந்தது என்கிறார்கள்.⁹ அது வீடு திரும்பும் புறாவோ இல்லையோ, ஆனால் இப்புறா நோவாவிடம் திரும்பியது.

பூமியின்மீதெங்கும் ஜலம் இருந்தபடியினால் ... தன் உள்ளங்கால் வைத்து இளைப்பாற இடம் இல்லாதிருந்தது. “இளைப்பாற இடம்” என்பதற்கான எபிரெயப் பதம் (מנוחה, *manoach*) நோவா (נח, *Noach*) என்ற பெயரை போல ஒலிக்கும் (ஆகிய விளக்கங்களை காண்க 5:28, 29; 8:4). அப்புறாவை நோவா தன்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டது மிக அழகாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது: அவன் தன் கையை நீட்டி அதைப்பிடித்து தன்னிடமாக பேழைக்குள் சேர்த்துக்கொண்டான்.

வசனம் 10. பின்னும் ஏழு நாள் பொறுத்து, மறுபடியும் புறாவை வெளியே விட்டான். இதில் ஒற்றுமை என்னவென்றால், அவன் காகத்தை விட்டு பிறகு ஏழு நாட்கள் காத்திருந்து முதல் முறையாக ஒரு புறாவை விட்டான் (8:8). பின், மேலும் ஏழு நாட்கள் கழித்து இரண்டாவது முறையாக புறாவை விட்டான்.

வசனம் 11. அந்தப் புறா அவனிடத்தில் சாயங்காலத்தில் வந்து சேர்ந்தது ... அது கொத்திக்கொண்டு வந்த ஒலிவமரத்தின் இலை அதின் வாயில் இருந்தது. அந்த இலை புதிதாக துளிர்ந்து இருந்தது, இது, பூமி உலர்ந்து முன்போல கனி கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை உணர்த்தியது (1:11, 12, 30). நோவா [இப்போது] பூமியின் மேல் ஜலம் குறைந்து போயிற்று என்று அறிந்தான், ஏனென்றால், ஒலிவ மரம் உயரமான இடங்களில் வளராது.

வசனம் 12. பின்னும் ஏழு நாள் பொறுத்து, அவன் புறாவை மூன்றாவது முறையாக வெளியே விட்டான், இம்முறை அது அவனிடத்திற்கு திரும்பி வரவில்லை. இம்முறை அது வெளியே சென்றபோது தான் உயிர் வாழ ஏற்ற இடத்தை கண்டுபிடித்ததால் மீண்டும் பேழைக்கு திரும்ப அவசியமில்லை.

வசனம் 13. இந்த வெள்ளத்தை குறித்த சரியான காலக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவனுக்கு அறுநூற்றொரு வயதாகும்

வருஷத்தில், முதல் மாதம் முதல் தேதியிலே பூமியின் மேல் இருந்த ஜலம் வற்றிப்போயிற்று என்று நமக்கு கூறப்பட்டுள்ளது. நோவா தன் குடும்பத்தாரோடும் சகல ஜீவராசிகளோடும் பேழையை விட்டு வெளியேறவேண்டிய நேரம் வந்ததை அறிந்து பேழையின் மேல்தட்டை எடுத்துப்பார்த்தான்; பூமியின்மேல் ஜலம் இல்லாதிருந்தது.

வசனம் 14. இறுதியாக, இரண்டாம் மாதம் இருபத்தேழாம் தேதியிலே பூமி காய்ந்திருந்தது என்று நோவா கண்டான். 8:13ல் கூறப்பட்டது நடந்து ஏறக்குறைய இரண்டு மாதத்திற்கு பிறகு 8:14ல் கூறியுள்ளது நடந்திருக்கிறது, பிந்திய வசனம் ஆங்கிலத்தில் வாசிப்பவர்களுக்கு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தலாம். இதில் பூமி உலர்ந்து இருப்பதை கூற இரண்டு விதமான எபிரெய வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 13ல் (צָרָה, *chareb*, கிரெப்) “பூமியின் மேல் ஜலம் காயத் தொடங்கிற்று”¹⁰ ஆனால் இன்னும் ஈரமாகவே உள்ளது என்றும், 14ல் (יָבֵשׁ, *yabesh*, யாபேஷ்) இரண்டு மாதத்திற்கு பின் பூமி முழுமையாக காய்ந்துவிட்டது¹¹ என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது, எனவே மனிதர்களையும் மிகப் பெரிய மிருகங்களையும் தாங்கும் அளவிற்கு திடமாக இருந்தது.

பேழையை விட்டு வெளியே வர தேவனின் உத்தரவு (8:15-19)

¹⁵அப்பொழுது தேவன் நோவாவை நோக்கி; ¹⁶நீயும், உன்னோடேகூட உன் மனைவியும், உன் குமாரரும், உன் குமாரரின் மனைவிகளும் பேழையை விட்டுப் புறப்படுங்கள். ¹⁷உன்னிடத்தில் இருக்கிற சகலவித மாம்ச ஜந்துக்களாகிய பறவைகளையும், மிருகங்களையும், பூமியின்மேல் ஊருகிற சகல பிராணிகளையும் உன்னோடே வெளியே வரவிடு; அவைகள் பூமியிலே திரளாய் வர்த்தித்து, பூமியின்மேல் பலுகிப் பெருக்கடவது என்றார். ¹⁸அப்பொழுது நோவாவும், அவன் குமாரரும், அவன் மனைவியும், அவன் குமாரரின் மனைவிகளும் புறப்பட்டு வந்தார்கள். ¹⁹பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல மிருகங்களும், ஊருகிற சகல பிராணிகளும், சகல பறவைகளும் ஜாதிஜாதியாய்ப் பேழையிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தன.

வசனங்கள் 15-17. மனிதர்களையும் மிருக ஜீவன்களையும் வரவேற்க பூமி காய்ந்துள்ளது என்று நோவா அறிந்திருந்தும், அவன் அவ்வாறு செய்யாமல் தேவனின் வழிநடத்தலுக்காக காத்திருந்தான். முன்கூறியவாறு, பேழைக்குள் போகச் சொன்னதிலிருந்து தேவன் நோவாவிடம் பேசியதற்கு எந்த ஒரு அறிகுறியும் இல்லை (7:1-4) விசுவாசமுள்ள நோவா தெய்வீக வழிநடத்துதலுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

சரியான நேரம் வந்த போது, தேவன் மீண்டும் நோவாவை நோக்கி

உன் குடும்பத்தினருடனும், சகல மாம்ச ஜந்துக்களுடனும் வெளியே புறப்படச் சொன்னார். அவர்கள் அனைவரும் தெய்வீக தீர்ப்பின்படி வெள்ளத்தால், மனிதர்களின் பாவங்களில் இருந்து கழுவப்பட்ட புதிய பூமியில் பிரவேசிக்கவிருந்தனர். தேவன் அவர்களை பேழைக்குள் வைத்து பாதுகாத்து ஒரு புதிய ஆரம்பத்தை கொடுத்து இருந்தார். மற்றொரு விதத்தில் நோவா ஒரு புதிய ஆதாம் எனலாம். நோவாவும் அவன் குடும்பமும் புதிய படைப்பின் புதிய ஆரம்பத்தை செய்யவிருந்தனர். அது மிருகங்களுக்கும் பொருந்தியது. அவர்கள் மீண்டும் பூமியில் பலுகிப் பெருகி கனிதரவிருந்தனர்.

வசனங்கள் 18, 19. இவ்விரு வசனங்கள் 6:13-22 மற்றும் 7:1-5ல் கூறியுள்ளது. ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தை நிறைவு செய்பவையாக உள்ளது. முதலில் ஒரு தெய்வீக வார்த்தை வந்தது (8:15-17), பின் நோவா அவ்வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிவதைக் காணமுடிகிறது (8:18, 19), தேவ கட்டளையை விசுவாசத்துடன் நிறைவேற்ற நோவா, அவன் மனைவி, குமாரர்கள், குமாரர்களின் மனைவிகள் மற்றும் சகல மிருக ஜீவன்களும், சகல ஊரும் பிராணிகளும், சகல பறவைகளும் பேழையில் இருந்து புறப்பட்டு வந்தார்கள்.

பேழைக்குள் சென்ற சகல ஜீவ ஜந்துக்களும் குடும்பம் குடும்பமாக வெளியே வந்தன. இங்கே உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ள எபிரெயப் பதம் (מישפחה, mishpachah, மிஸ்பகா) பொதுவாக இனம் அல்லது குலம் போன்று ஒரு பெரிய குழுவின் உட்பிரிவை குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை *மிஸ்பகா* என்றால் குடும்பம் அல்லது இனத்தின் எண்ணிக்கையிலிருந்து ஒரு ஜாதி உருவாவது,¹² யாக்கோபு குடும்பமாக வளர்ந்து, தன் 12 மகன்கள், 12 கோத்திரங்களாக (இஸ்ரவேல் தேசம்) உருவானதைப் போல. என்றாலும், அச்சமயம் நோவாவின் குடும்பம் தன் மனைவி, மூன்று மகன்கள் மற்றும் மகன்களின் மனைவிகளை மட்டுமே கொண்டு மிகச் சிறியதாய் இருந்தது. இந்த வாக்கியத்தின் அடிப்படை வலியுறுத்தல் என்னவென்றால், மிருக ஜீவன்கள் அனைத்தும் “குடும்பமாக” பேழையில் இருந்து வெளியே வந்தது என்பதாகும். “குடும்பம்” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்துவதற்கு பதிலாக, “இனத்திற்குப்பின் இனமாக” (NIV; REB) அல்லது “வகை வகையாக” (NJB) என்று வேறு சில மொழிபெயர்ப்புகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பூமியின்மேல் மீண்டும் பெருவெள்ளம் கொண்டு வர மாட்டேன் என்ற தேவனின் வாக்குத்தத்தம் (8:20-22)

²⁰அப்பொழுது நோவா கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடம் கட்டி, சுத்தமான சகல மிருகங்களிலும், சுத்தமான சகல பறவைகளிலும் சிலவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, அவைகளைப் பலிபீடத்தின்மேல் தகனபலிகளாகப்

பலியிட்டான். ²¹சுகந்த வாசனையைக் கர்த்தர் முகர்ந்தார். அப்பொழுது கர்த்தர்: இனி நான் மனுஷன் நிமித்தம் பூமியைச் சபிப்பதில்லை; மனுஷனுடைய இருதயத்தின் நினைவுகள் அவன் சிறுவயது தொடங்கி பொல்லாததாயிருக்கிறது; நான் இப்பொழுது செய்ததுபோல, இனி சகல ஜீவன்களையும் சங்கரிப்பதில்லை. ²²பூமியுள்ள நாளளவும் விதைப்பும் அறுப்பும், சீதளமும் உஷ்ணமும், கோடைகாலமும் மாரிகாலமும், பகலும் இரவும் ஒழிவதில்லை என்று தம்முடைய உள்ளத்தில் சொன்னார்.

வசனம் 20. வெள்ளத்தில் இருந்து கிடைத்த தெய்வீக விடுதலையில் இருந்து பார்க்கும் போது, ஆராதனையே மனிதனின் சரியான மறுமொழியாகும். நோவா கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி சுத்தமான சகல மிருகங்களையும், பறவைகளையும் பலியிட்டு தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான். முன்னதாகவே காயின் மற்றும் ஆபேல் கதையில் பலிபீடத்தை பற்றி கூறினாலும் (4:3-5), இதுவே வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முதல் பலிபீடம் ஆகும். தகன பலிக்கான எபிரெயப் பதம் *qōlōth* ('*oloth*, ஒலொத்) ஆகும். இது "எரிபலி" அல்லது "முழு தகனபலி" என்றும் அர்த்தம் கொள்ளப்படும். இது பழைய ஏற்பாட்டுக்கால பலி முறைகளில் மிகப் பழமையாக இருக்கலாம். மோசேயின் கட்டளையின்படி இஸ்ரவேலர்கள், உற்சாகத்துடனும் தங்கள் மனிதற்கு ஏற்ற படியும் பலிகளை செலுத்தினர் (லேவி. 22:17-25; எண். 15:1-13) மற்றும் தங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக (*qorban*, கொர்பான் எனப்படும்) செலுத்தினர் (காண்க லேவி. 1:2-4; 16:24). அவர்கள் தங்கள் இக்கட்டு நேரங்களில் தேவன் தங்களோடு இடைபட ஜெபத்தையம் ஏறெடுப்பார்கள் (நியா. 21:1-4; எரே. 14:12).¹³ முற்காலத்தில் வேறு முறையான பலிகளில் செய்தது போல அல்லாமல் பலி முழுவதும் கர்த்தருக்கே என்பதை அடையாளப்படுத்துவதும் விதமாக, ஆசாரியர் உண்ணுவதற்கு பலி யிடுவதிலிருந்து ஒரு பாகம் மட்டும் கொடுக்கப்படாமல், பலி முழுவதையும் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

வசனம் 21. நோவா தன் பலியை செலுத்தின போது சுகந்த வாசனையை கர்த்தர் முகர்ந்தார். "கர்த்தர் முகர்ந்தார்" என்பது மனிதனுக்குரிய செயல்பாட்டை குறிப்பதாக உள்ளது, இங்கு தேவனைக்குறித்து மனிதனுக்குரிய செயல்பாட்டை உடையவராக பேசப்படுகிறது. தேவன் சரீர தோற்றம் இல்லாதவராயிருந்தாலும் வேதம் அவ்வப்போது, தேவன் கண், காது, கை, கால் உடையவராக கூறுகிறது (யோவான் 4:24). அவர்கள் பலியை செலுத்தின போது "சுகந்த வாசனையை முகர்ந்தார்" என்னும் வாக்கியம் தேவன் பலியையும், பலி செலுத்தினவரையும் ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதையே குறிக்கிறது.¹⁴ நோவாவின் பலி தேவனுக்குப் பிரியமாயிருந்ததற்கு காரணம், அவன் தன்னை தேவனுக்கு முழுமையாய் ஒப்புக்கொடுத்திருந்தான். புதிய ஏற்பாட்டில் பவுல் தேவனுக்கு

பிரியமான மற்றும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பலியாக இத்தகைய பலியையே குறிப்பிடுகிறார் (எபே. 5:2; பிலி. 4:18).

இந்த நிகழ்வு கில்கமெஷ் காவியத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளபடி பாபிலோனிய கடவுள்களின் மறுமொழி முற்றிலும் மாறுபாடாக இருக்கிறது. இக்கட்டுக்கதையில் அக்கடவுள்கள் வெள்ளத்தின் போது 7 நாட்கள் உணவில்லாததால் அவர்களுக்கு பெரும்பசி உண்டாயிற்று. உட்னாபிலிம் (பாபிலோனிய நோவா) பேழையை விட்டு வெளியே வந்து பலியை செலுத்தினபோது “அக்கடவுள்கள் அதை இனிய வாசனையாக முகர்ந்து” “பலியைச் சுற்றி ஈக்களைப் போல முய்த்தார்கள்.”¹⁵ இந்த விசித்திரமான செயல்கள் எதைக் காட்டுகின்றதென்றால், முற்காலத்து மக்கள், தங்கள் தெய்வங்களின் பசிக்கு வெள்ளத்தில் பிழைத்த நோவாவையே சார்ந்திருந்தனர் என்று உணர்ந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

நோவாவின் பலியை ஏற்றுக்கொண்ட நம் தேவன், மனிதனின் நிமித்தம் பூமியை சரிப்பதில்லையென்று தனக்குள்ளே (எழுத்தின்படி, “தன் இருதயத்தில்”) சொல்லிக் கொண்டார். சிலர் இதைக் குறித்து, தேவன் 3:17ல் ஆதாமின் பாவத்தின் நிமித்தம் பூமியை சரித்ததை சற்று மாற்றிக் கொண்டார் என்று கூறுகிறார்கள், மற்றும் இவ்வார்த்தைகள் வெள்ளத்தின் போது கருதப்படவும் இல்லை. 8:21ல் கூறப்பட்டுள்ளது 6:5-7, 11-13 ஆகிய வசனங்களுக்குத் தொடர்புடையது. ஏதேனின் சாபத்தோடு இல்லை, தேவன் வெள்ளத்தினால் பூமியில் வந்த சாபத்தைக் குறித்தே தன் இருதயத்தில் பேசிக்கொண்டார். இது மறுக்கப்பட முடியாது. ஏனென்றால், ஜலப்பிரளயத்திற்கு பிறகும் பூமியின் மீதான சாபம் தொடர்ந்தது. எனவே உயிர்வாழத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை பூமியிலிருந்து விளைய வைக்க, மனிதன் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியதாயிருந்தது. மனிதனின் கடின உழைப்பு தேவையாக இருக்க, தேவன், பூமியை மீண்டும் ஜலத்தினால் அழிப்பதில்லை என்று வாக்களித்தார்.

பூமியை “மீண்டும்” சரிப்பது இல்லை என்றும் இம்முறையில் உலகத்தை அழிப்பது இல்லை, என்றும் தேவன் சொல்லிக் கொண்டதற்கு காரணம், மனிதனின் இருதயத்தின் நினைவுகள் அவன் சிறுவயது தொடங்கி பொல்லாததாயிருக்கிறது, தன் சிறுவயது முதல் அதாவது, நன்மை தீமை அறிய ஆரம்பிக்கும் போதே மனிதன் பாவம் செய்கிறான். இதில் எபிரெய இணைப்புச் சொல் ஆகிய (‘, ki) “கி” என்பது “ஆக” அல்லது “ஏனெனில்” என்று இரண்டு விதமாகவும் பொருட்படும். இதில் தேவன் உலகத்தை மீண்டும் ஜலத்தினால் அழிக்க மாட்டார், ஏனெனில் மனிதனின் இருதயம் பொல்லாப்பாய் இருக்கிறது, 6:5ன் படி அதுவே ஜலப்பிரளயத்தை அனுப்பி தேவன் உலகத்தை அழித்ததின் காரணமாக முதலாவது கூறப்பட்டதாகும். இவ்வெளிப்பாடு, பின் ஒரு முரண்பாட்டிற்கு வழியமைக்கிறது. தேவன்

பழைய உலகை அழித்ததின் நோக்கம் மனிதனின் இருதயத்தின் நோக்கம் பொல்லாதவைகளாகவே இருந்தது. ஆனால் ஜலப்பிரளயத்திற்கு பிறகு மனுஷன் நிமித்தம் பூமியைச் சரிப்பதில்லை என்று வாக்கு கொடுக்கிறார்.

வேறு வெளிப்பாடுகளில் எந்த முரண்பாடும் இல்லை. “கி” என்ற சொல் விட்டுக்கொடுக்கும் அர்த்தத்தை கொண்டும் இணைப்புச் சொல்லாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதற்கு “போதிலும்” அல்லது “என்றாலும்” என்றும் அர்த்தம் உண்டு. இவ்வாறான வெளிப்பாட்டில், இவ்வாக்கியம் தெய்வீக கிருபையையே வலியுறுத்துகிறது. அதாவது: ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் இளவயதுமுதல் பாவம் செய்கிறான் என்றாலும், தேவன் தமது அளவற்ற கிருபையை பெருக செய்துள்ளார். வேறு விதமாக கூறினால், எல்லோரும் தீய எண்ணத்துடன் பொல்லாப்பானதை செய்து, நியாயத்தீர்ப்புக்கும் மரணத்திற்கும் பாத்திரமாக இருந்த போதிலும், தேவன் தன் வாக்கின்படி உலக மக்கள் அனைவரையும் ஜலப்பிரளயத்தால் அழியாமல் காப்பார்.

வசனம் 22. தேவன் தன் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க தீர்மானித்தார். மற்றொரு ஜலப்பிரளயத்தைக் கொடாமல், பூமி கனிகொடுக்க காலங்களை சரியாக கொடுப்பேன் என்று வாக்களித்தார். அவர் விதைப்பும் அறுப்பும், சீதளமும் உஷ்ணமும், கோடைகாலமும் மாரிகாலமும், பகலும் இரவும் சரியாக வரும் என்று வாக்களித்தார். மனிதன் நிலையற்றவனாய் இருந்தாலும் (8:21) தேவனின் புதிதாக்கப்பட்ட உலகில் உறுதித்தன்மையும், நம்பகத்தன்மையும் எப்போதும்; இருக்கும். ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர் இவ்வாறு எழுதுகிறார், தேவனின் காலப்பங்கீடு (காண்க 1:14) உயிர்வாழ மிக அவசியம். பூமி தேவனின் ஆளுகையிலும் ஆசீர்வாதத்திலும் இருப்பதற்கு இதுவே சாட்சி (காண்க மத். 5:45; கொலோ. 1:17; எபி. 1:3).

பூமியுள்ள நாளளவும் என்ற வாக்கியம், தேவ வாக்குத்தத்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது எதைக்குறிக்கிறது என்றால், பூமி ஒரு நாள் முடிவை சந்திக்கும் என்று இது புதிய ஏற்பாட்டில் தெளிவாக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் தேவன் இந்த உலகத்தை அழிப்பார் என்று நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம். நோவா காலத்தைப்போல நீரினால் அழியாமல், அக்கினியினால் சுட்டெரிக்கப்படும் (2 பேதுரு 3:6, 7, 10, 12) ஆகவே, கர்த்தருடைய மக்கள் “புதிய வானம் மற்றும் புதிய பூமியை” எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். “அதிலே நீதி வாசமாயிருக்கும்” (2 பேதுரு 3:13).

நடைமுறைப்படுத்துதல்

ஜலத்தின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுதல் (அதிகாரம் 8)

பேழையில் இருந்த எட்டுபேருக்கும் கிடைத்த விடுதலையானது, கிறிஸ்தவர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இருந்து இன்றுவரை அனுபவித்து வருவது போன்ற (τύπος, *typos*, டுபோஸ்) இரட்சிப்பைப் போன்றது. (1) விசுவாசத்தினாலே நோவாவும் தன் குடும்பமும் தங்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கும் பேழைக்குள் சென்றார்கள். மனஸ்தாபமுள்ள விசுவாசிகள் ஆவிக்குரிய பாதுகாப்பான “கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம்” பெற்றுள்ளனர் (ரோமர் 6:3). (2) வெள்ளம் பழைய உலத்தில் விசனமற்றவர்களை அழிக்க ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அது நோவாவையும் அவன் குடும்பத்தையும் பேழையின் மூலம் காப்பாற்றினது. மனம் வருந்தும் விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெறும்போது (ரோமர் 6:3) மரணத்துக்குள்ளாகாமல் புதிய ஜீவனை அவர் மூலம் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். (3) “எட்டு பேர் [நோவாவும் அவன் குடும்பமும்] மாத்திரம் ஜலத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டனர்” என்று பேதுரு குறிப்பிடுகிறார்; அதேபோல் “அதற்கு ஒப்பனையான [ἀντίτυπος, *antitypos*, ஆன்டிடியுபஸ்ஸ்]¹⁶ ஞானஸ்நானம் உங்களை காப்பாற்றுகிறது” என்று பேதுரு (1 பேதுரு 3:20, 21) கூறுகிறார். (4) விசுவாசத்தினாலே, நோவாவும் அவன் குடும்பமும் பேழையை விட்டு (பாதுகாப்பாய்) ஒரு புதிய ஆரம்பத்தோடு, பொல்லாப்புகள் கழுவப்பட்ட புதிய உலகத்திற்கு தனித்தனியாக வெளியே வந்தனர். மனம் வருந்திய விசுவாசிகள் ஞானஸ்நானத்தின் போது ஜலத்தில் இருந்து வெளியே வரும்போது, அவர்கள் “புதிதான ஜீவன்” உள்ளவர்களாய் (ரோமர் 6:4), “கிறிஸ்துவுக்குள்” புதிய சிருஷ்டியாய் வருவார்கள். “பழையவைகள் ஒழிந்து” எல்லாம் “புதிதாயின” (2 கொரி. 5:17). (5) நோவாவும் அவன் குடும்பமும் பெற்ற இரட்சிப்பு ஜலத்தினால் பெற்ற இரட்சிப்பு அல்ல, அதாவது, எழுத்தின்படி ஜலம் அவர்களை இரட்சிக்கவில்லை. அது பழைய உலகத்தில் இருந்து புதியதை பிரித்தது; ஆதலால், விசுவாசத்தினால் அவர்கள் அதனூடே கடக்க வேண்டியதாய் இருந்தது. அதேபோல், ஜலத்தின் ஞானஸ்நானமும் எழுத்தின்படி பாவத்தைக் கழுவாமல் (1 பேதுரு 3:21); கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதிய வாழ்வை பழையதில் இருந்து பிரிக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசத்தினாலேயே அவருடைய இரத்தத்தின் சுத்திகரிக்கும் வல்லமையினால், ஜலத்தினாலான கல்லறையான ஞானஸ்நானத்தை நாம் கடந்து செல்லும்போது நமது பாவங்கள் கழுவப்படும் (மத். 26:28; அப். 22:16; ரோமர் 6:4-6).

(6) பேழையில் இருந்து வெளியே வந்தவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்பிற்கு

தேவனிடத்தில் கடன்பட்டுள்ளனர், தேவ கிருபையே அவர்களை காப்பாற்றி கழுவப்பட்ட உலகில் ஒரு புதிய வாழ்க்கை வாழ நல் மனச்சாட்சியை அருளினது. அதேபோல, மனம் வருந்திய விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள் (எபே. 2:4-9; கலா. 3:26, 27; தீத்து 3:4-7). அவர்கள் “கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலினாலே தேவனிடத்தில் நல்மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கையை” பெற்றிருக்கிறார்கள் (1 பெதுரு. 3:21). (7) தேவன் மனுஷனை மீண்டும் ஜலத்தினால் நியாயந்தீர்க்க மாட்டேன் என்று வாக்களித்தார். மாறாக, மீண்டும் நிலத்தின் பலனை பெற, விதைப்பிற்கும் அறுப்புக்கும் ஏற்ற காலங் களையுடைய புதிய உலகின் மூலம் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கத் தீர்மானித்தார். இன்று, தேவன் தன் ஜனத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய ஜீவனை அளித்து ஆசீர்வதிக்கிறார். கிறிஸ்தவர்கள் இன்று நீதியின் கனியாகிய ஆவியின் கனிகளை பெற்று மகிழ்கிறார்கள் (கலா. 5:22, 23). பரலோக பரதீசில் உண்மையாய் நிலைத்திருப்பவர்கள், “நகரத்தின் ஆரோக்கியத்திற்காக பன்னி ரண்டு விதமான கனிகளை தரும்” ஜீவ விருட்சத்தின் கனியை பிதாவாகிய தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாக நித்தியத்திற்கும் ஜீவ விருட்சத்தின் ஆவிக்குரிய பிரகாரம் பகிர்ந்து கொள்வார்கள் (வெளி. 22:1, 2).

“தேவன் நோவாவை ... நினைத்தருளினார்” (அதிகாரம் 8:1)

தேவனின் இரக்கம். தேவன் நோவாவை நினைத்தருளி கிருபையாய் செயல்பட்டார். பேழை ஜலத்தில் மாதக்கணக்காக இருந்தபின், பூமியின் மீது பலத்த காற்றை வீசி ஜலத்தை அமரப்பண்ணி, நோவாவின் மீதும் பேழையில் இருந்த மற்ற அனைவர்மீதும் தன் தெய்வீக கருசனையையும் உண்மையையும் விளங்கப்பண்ணினார். மேலும், “ஆழத்தின் ஊற்றுக்கண்கள்” மற்றும் “வானத்தின் மதகுகள்” ஆகியவற்றையும் அடைத்து, மேலும் பூமியில் ஜலம் வராமல் தடுத்தார் (8:1-5). இந்த கிருபையின் செயலே பேழையில் இருந்த அனைவருக்கும் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அவர்களின் பெரும் போராட்டத்திற்கு மத்தியிலும், தேவன் அவர்களது வேலைகளைத் தடுக்கும் வெள்ள நீர் அமரும் என்பதை அவர்கள் நம்புவதற்கான காரணங்களை காட்டினார். நீர் வற்றியது மட்டும் அல்லாது, பல மாதத்திற்கு பிறகு பேழை மலையின்மீது தங்கினது. பத்தாம் மாதம் முதல் நாளில் அந்தப் பகுதியில் இருந்த மற்ற மலைச்சிகரங்களும் தென்பட்டது (8:4, 5). இவை அனைத்தும், தான் அளித்த வாக்கை நிறைவேற்றவும் அவர்களை ஜலத்தினாலான கல்லறையில் இருந்து காப்பாற்றவும் தேவன் உண்மையுள்ளவராய் இருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

யாவே, நோவாவிற்கும் அவன் குடும்பத்திற்கும் அளித்த தன் வாக்கை நிறைவேற்ற உண்மையுள்ளவராய் இருந்தார். பின் வந்த யூத

வரலாறுகளில் பார்க்கும் போது, தேவ ஜனத்தின் நம்பிக்கை, தேவன் தன் உடன்படிக்கையின் மேல் இருந்த விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது (உபா. 7:9; சங். 36:5; 40:10; ஏசாயா 49:7; புல. 3:22-26). சங்கீதம் 89ல், பழைய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் இல்லாத அளவிற்கு தேவனின் உண்மையைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது (89:1, 2, 5, 8, 24, 33, 49 என ஏழு முறைகள்), சங்கீதக்காரனுக்கு பாபிலோன் சிறைபிடிப்பின் கடினமான உண்மைகளின் இறையியலின் ஹகோட்பாட்டை ஒன்று சேர்ப்பதில் சிரமப்படுகிறார். தாவீது தன் மனதில், தேவன் தாவீதிற்கு செய்த உடன்படிக்கையை ஒழித்து தன் “கிரீடத்தையும்” “சிம்மாசனத்தையும்” கீழே தள்ளினார் என்று நினைத்தார் (சங். 89:39, 44). தேவனின் “அபிஷேகிக்கப்பட்ட” சேனை முறியடிக்கப் பட்டு வெட்கத்திற்குள்ளாக்கினீர், எருசலேமின் மதில்கள் “தகர்க்கப்பட்டது” (சங். 89:38-40). ஏனென்றால், தேவன் தன் ஜனத்திற்கு ஏற்பட்ட தீங்கை அவர் அவமதித்ததை சங்கீதக்காரன் பார்த்தது மட்டுமல்லாது, அவன் தேவனின் “அன்பின் இரக்கத்தையும்” (“மாறாத அன்பு”; NRSV) அவரது “உண்மையையும்” குறித்து கேள்வி கேட்கிறான் (சங். 89:49).

தேவனை உண்மையாய் இருக்க நினைவுப்படுத்திக் கொண்டும் சுய பரிதாபத்தில் புரண்டு கொண்டு இருக்கும் போது, சங்கீதக் காரன், தேவன் தன் வாக்கில் இருந்து விலகிவிட்டார் என்பதை சுட்டிக்காட்டி தவறு செய்கிறான். இங்கே அவனது தவறு வெளிப்படையாக உள்ளது, ஏனென்றால், தேவன் தன் உடன்படிக்கையில் உண்மையாய் இருப்பதில் ஜனங்கள் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறார்கள் என்று பொருட்படுத்த நோக்கமாய் இராமல் இருந்தார். இதை பல இஸ்ரவேலர்களும் தவறாக எண்ணினார்கள். வாக்களிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ள விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் மட்டுமே தேவன் தன் பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்த்தார்.

வனாந்திரத்தில் அலைந்த நாற்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு, இஸ்ரவேலருக்கு மோசே செய்த உபதேசத்தில் மிகத் தெளிவாக இருந்தான். அவன் ஜனங்களை முன்னதாகவே எச்சரித்தான், அவர்கள் அனைவரும் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்தில் நுழைந்து இதை ஆட்கொண்டபின் தேவ கிருபையை சலுகையாக எண்ணக் கூடாது என்று. விக்கிரகத்திற்குத் திரும்புவது அத்தேசத்தை இழக்கவும் தேசத்தில் சிதறடிக்கப்படவும்கூடும் என்று கூறினான் (உபா. 4:22-28; 6:10-15; 8:11-20; 11:1-17; 28:1-37; 30:15-20; 32:4, 5, 15-22, 44-47). தேவனை நம்புவதையும் அவரது கட்டளைகளுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிவதையும் பொருட்படுத்தாமல் பேழையில் உள்ளவர்களை தேவன் ஆசீர்வதித்து காப்பாற்றுவார் என்று நோவா நினைக்கவில்லை. அவர்கள் நீண்ட நாட்கள் பேழையில் இருந்தும், பின்னதாக இஸ்ரவேல் மக்கள் வனாந்திரத்தில் முறுமுறுத்தது போல (யாத். 14:11, 12; 15:22-26; 16:1-12; 17:1-7; 32:1-9; எண். 11:1-9; 14:1-4) இவர்கள் எந்த ஓர்

இடத்திலும் அவர்கள் முறுமுறுத்ததாக குறிப்பிடப்படவில்லை.

நோவாவின் நம்பிக்கை. நோவா தேவனை நம்பி விசுவாசத்தோடு காத்திருந்தான். பேழைக்குள் இருந்தது ஒழுங்கற்று இருந்திருக்கலாம், சொகுசாக இல்லாமல் மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் உயிர்வாழ தேவையான பொருட்களை சேமிக்கவே அது வடிவமைக்கப்பட்டு இருக்கும். அநேக மாதங்கள் பேழைக்குள் இருந்தாலும் நோவா ஒருபோதும் முறுமுறுக்கவில்லை. தேவன் அவனிடம் ஒர் ஆண்டு காலமாக பேசவில்லை என்றாலும் அவன் தேவனை குறைகூறவில்லை. பேழை மலையின் மீது வந்து தங்கின போதும் மூர்க்கத்தோடு அவன் அதில் இருந்து வெளியே வரவில்லை. அவன் பொறுமையாகவும் கீழ்ப்படிதலோடும், தன் குடும்ப சூழலை அறிய பல முறைகளை பயன்படுத்தினான்.

சூழ் நிலையை அறிய முதலில் ஒரு காகத்தை வெளியே விட்டான், அது வெளியே பறந்து திரிந்து பேழைக்குத் திரும்பவில்லை. ஒரு வார காலம் இடைவெளியில் காத்திருந்து மூன்று முறை புறாவை அனுப்பினான். அது இரண்டாவது முறை ஒரு ஒலிவ இலையை எடுத்து வந்தது; ஆனால் மூன்றாம் முறை அது பேழைக்குத் திரும்பவில்லை. பின் பூமி, மனிதர்களையும் சகல மிருகங்களையும் தாங்கக்கூடிய அளவிற்கு உலர்ந்துவிட்டது என்று அறிந்தான். ஆனாலும் யாதொரு மனிதனும் மிருக ஜீவனும் பேழையை விட்டு வெளியே வர தேவனின் கட்டளைக்கு பொறுமையாய் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆதியாகமத்தை எழுதியவர், தாங்கள் ஏன் இன்னும் கழுவப்பட்ட புதிதான உலகத்திற்குள் பிரவேசித்து, தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டத் துவங்காமல் உள்ளோம் என்ற தன் குடும்பத்தின் கேள்விக்கு எத்தனை முறைகள் பதிலளித்தான் என்று எழுதவில்லை. அவர்கள் பேழைக்குள் சென்று ஒரு வருடம் ஆகியதால், தாங்கள் அடைக்கலமாய் இருந்த இடத்தில் இருந்து வெளியே செல்ல ஏற்ற நேரத்தை தேவன் கூறும்வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்று நோவா தன் குடும்பத்தை ஊக்குவித்திருப்பான் என்று எண்ணுவது மிகையாக இருக்காது (8:6-13).

இத்தகைய விசுவாசம், தேவன், எல்லா வயதில் இருக்கும் தன் மக்கள், புதிய வானம் புதிய பூமிக்குள் பிரவேசிக்க தேவனின் இறுதியான வார்த்தையை எதிர்பார்த்து இருப்பதாகும். முதலாம் நூற்றாண்டில், யாக்கோபு ஐஸ்வரியவான்கள் மற்றும் நில உரிமையாளர்களிடம் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த யூத கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதுகிறார். அவர் அவர்களுக்கு இவ்வாறு அறிவுறுத்துகிறார்: “இப்படியிருக்க, சகோதரரே, கர்த்தர் வருமளவும் நீடிய பொறுமையாய் இருங்கள். இதோ, பயிரிடுகிறவன் பூமியின் நற்பலனை அடைய வேண்டுமென்று, முன் மாரியும் பின்மாரியும் வருமளவும், நீடிய பொறுமையோடே காத்திருங்கள்” (யாக். 5:7). விவசாயிகள் பயிரை விளையச் செய்து செடியைச் விளைய செய்யும்

மழைக்காக மாத்திரம் காத்திருக்காமல், விசுவாசத்தோடு குளிர் காலத்திலும் வசந்த காலத்திலும் காத்திருந்து பயிர் முளைத்து அறுவடை வரை காத்திருக்க வேண்டும். இயேசு அறுவடையை “கடைசி காலத்திற்கு” ஒப்பாக கூறினதால் (மத். 13:39), புதிய ஏற்பாட்டின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளில் அதேப்போல பயன்படுத்துவது அவர்களுக்கு ஏற்புடையதாய் இருந்தது (காண்க 2 தீமோ. 2:6, 8-10; 4:6-8). அதே போல, நோவாவும் அவன் குடும்பமும், தேவன் குறித்து வைத்திருந்த காலம் வரும் வரை தங்கள் புதிய உலகிற்குள் செல்ல அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாய் இருந்தது.

ஏபிரெய ஆக்கியோனும் நோவாவின் விசுவாசத்தையும் பொறுமையையும் துன்பப்படும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் கூறியுள்ளார் (எபி. 11). அவர், “விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காண்ப் படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது” என்று குறிப்பிடுகிறார் (எபி. 11:1). தேவன் இந்த பூமியை சகல பொல்லாப்பில் இருந்து கழிவி ஒரு புதிய ஆரம்பத்தை கொடுப்பார் என்று நோவா விசுவாசித்தான். அவன் அத்தகைய ஒரு சுத்தமான உலகத்தை கண்டதில்லை என்றாலும், நோவாவின் விசுவாசம் அர்த்த முடையதாய் இருந்தது, ஆகவே அவனால் அதற்கு செயல்பட முடிந்தது. தேவன் கூறியவாறு, பூமியின் மேல் வெள்ளத்தை கொண்டு வர செய்ததை முன்னே அவன் கண்டிருந்த தேவனின் பலத்த கிரியையின் அடிப்படையிலே அவனது விசுவாசம் இருந்தது. தேவன் முன்னே செய்த செயல்கள் நோவாவிற்கு எதிர்காலத்தில் அவன் புதிய சிருஷ்டிப்பை அனுபவிப்பான் என்று அவனுக்கு உறுதியளித்தது, அதுவே அவன் “காணாதவைகளைக் குறித்து” நம்பிக்கையாய் இருந்து தேவனை நம்புவதற்கு தேவையானதாய் இருந்தது (எபி. 11:7).

நோவாவின் நன்றி உணர்வு. நோவா நன்றியுடையவனாய் தெய்வீக கட்டளையின்படி செய்தான். நேரம் வந்த போது, மீண்டும் தேவன் நோவாவிடம் அவனையும் அவன் குடும்பத்தையும் பேழையை விட்டு வெளியே வரும்படி கூறினார். அவன் தன்னோடு சகல பறவைகளையும் மிருகங்களையும் ஊரும் பிராணிகளையும் தன்னோடே கூட கூட்டிக் கொண்டு வரவிருந்தான். அது கனி தந்து பூமியில் மீண்டும் பலுகிப் பெருக இருந்தது. நோவா, தன்னையும் மற்றவர்களையும் பேழையில் வைத்து காப்பாற்றிய தேவ கிருபையை நினைத்து பேழையைவிட்டு நன்றியுள்ள உணர்வோடு வெளியே வந்தான். இது நடந்ததற்கு காரணம் தான் செய்த செயலோ அல்லது தானும் தன் குடும்பத்தினருடன் செய்த காரியங்களோ இல்லை என்று நன்கு அறிந்து இருந்தான். அவர்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் தேவனுக்கு கடன்பட்டிருந்தனர். கண்டிப்பாக அவர்கள் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளவும், பேழையை கட்டவும், மிருகங்களை கொண்டு வரவும் மற்ற எல்லா காரியங்களுக்கும் தேவனையே சார்ந்து இருந்தனர். ஆனால் தங்கள்

வாழ்க்கையை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்காவிட்டால் இவை எதுவும் நடந்திருக்காது.

இத்தகைய சிறந்த விடுதலைக்காக நோவா நன்றி உணர்வினாலும் துதியினாலும், பறவைகளையும் மிருகங்களையும் காணிக்கையாக தேவனுக்கு கொடுத்தான். சுத்தமான பறவைகளிலும் மிருகங்களிலும் இருந்து நோவா தகன பலிக்காக தெரிந்துகொண்டான். இது பலபீடம் முழுவதும் நிரம்பி இருந்தது. நோவா காட்டிய அதே மனப்பான்மையையே இன்றும் கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார்; ஆனால், உயிரில்லாத மிருகங்களுக்கு பதிலாக உயிருள்ள பலியை எதிர்பார்க்கிறார். நமது வாழ்க்கையை தினந்தோறும் முழுமையாக அவர் கிறிஸ்துவின் மூலம் அவர் நமக்கு செய்ததை நினைத்து, நன்றி உணர்வினால் அவர் பணிக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் (ரோமர் 12:1, 2; காண்க எபி. 13:15, 16).

தேவனின் நினைவு (8:1)

ஆகமங்களின் காலத்தில் (זָכַר, *zakar*, சாகர், “நினைவு”) எனும் சொல், தேவன் தன் இரக்கத்தை பல வழிகளில் காட்டுபவர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அவர் மனிதனுக்கு பதிலாய் உலகத்தை மீண்டும் ஒரு வெள்ளத்தில் இருந்து காப்பாற்ற மனிதனாக செயல்பட்டார். “பூமிக்கு மேலாய் மேகத்தை வருவிக்கும்போது, அந்த வில் மேகத்தில் தோன்றும். அப்போழுது எல்லா மாம்ச ஜீவன்களையும் அழிக்க இனி ஜலமானது பிரளயமாய்ப் பெருகாதபடிக்கு எனக்கும் உங்களுக்கும் உண்டான உடன்படிக்கையை நினைவுகூருவேன்” (9:14, 15).

தேவன் சிலரை காப்பாற்றியுள்ளார், லோத்தை ஆபிரகாமின் ஜெபத்தைக் கேட்டு விடுவித்ததுபோல். “கர்த்தர் ஆபிரகாமை நினைத்து, லோத்து குடியிருந்த பட்டணங்களைத் தாம் கவிழ்த்துப் போடுகையில், லோத்தை அந்த அழிவின் நடுவிலிருந்து தப்பிப்போகும்படி அனுப்பிவிட்டார்” (19:29).

அவர் மலடியான ராகேலை கர்ப்பந்தரிக்கச் செய்து யோசேப்பை பெற்றெடுக்க செய்தார். “தேவன் ராகேலை நினைத்தருளினார்; அவளுக்கு தேவன் செவிகொடுத்து, அவள் கர்ப்பந்தரிக்கும்படி செய்தார்” (30:22).

அவர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் அழுகையைக் கேட்டு அவர்களை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுவித்தார். “தேவன் அவர்கள் பெருமூச்சைக் கேட்டு, தாம் ஆபிரகாமோடும், ஈசாக்கோடும், யாக்கோபோடும் செய்த உடன்படிக்கையை நினைவுகூர்ந்தார்” (யாத். 2:24; காண்க 6:5; 32:13).

அவர் கானானியருக்கு விரோதமாய் போகும்படி இஸ்ரவேலின் சேனையை வழிநடத்தினார். தேவன் மோசேயை நோக்கி, “உங்கள்

தேசத்தில் உங்களை துன்பப்படுத்துகிற சத்துருவிற்கு விரோதமாக யுத்தத்திற்கு போகும்போது, பூரிகைகளை பெருந்தொனியாய் முழக்கக்கடவீர்கள்; அப்போழுது உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சமூகத்திலே நீங்கள் நினைவுகூரப்பட்டு, உங்கள் பகைஞருக்கு நீங்கலாக்கி இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்” (எண். 10:9).

அடிமைத்தனத்திலிருந்து எஞ்சியுள்ள சிலரை காப்பாற்றி அவர்களை வீடு திரும்ப தேவன் வாக்களித்தார் தேவன்.

நான் யாக்கோபோடு பண்ணின என் உடன்படிக்கையையும், ஈசாக்கோடே பண்ணின என் உடன்படிக்கையையும், ஆபிரகாமோடே பண்ணின என் உடன்படிக்கையையும் நினைப்பேன்; தேசத்தையும் நினைப்பேன் ... அவர்கள் தங்கள் சத்துருக்களின் தேசத்தில் இருந்தாலும் நான் அவர்களை, நிர்மூலமாக்கத்தக்கதாகவும் நான் அவர்களோடே பண்ணின என் உடன்படிக்கையை அபத்தமாக்கத் தக்கதாகவும் நான் அவர்களைக் கைவிடவும் வெறுக்கவும் மாட்டேன். நான் அவர்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் (லேவி. 26:42-44).

தேவனிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்கள்,

விக் கிரகத்திடமிருந்து அல்ல (8:22)

வெள்ளத்திற்குப் பிறகு, “விதைப்பும் அறுப்பும்,” “சீதளமும் உஷ்ணமும்,” “கோடைகாலமும் மாரிகாலமும்,” “இரவும் பகலும்,” பூமியுள்ள நாளளவும் தவறாமல் இருக்கும் என்று தேவன் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார் (8:22). இந்த வாக்கின்படி இந்த உலகம் இருக்கும் வரை, கால சீதோஷணங்கள் தவறாமல் இருக்கும்.

மேற்கு ஆசியாவின் செழுமையான மதங்கள், இயற்கையின் கால ஒழுங்கிற்கு முரணாக உள்ளது. கால சீதோஷணங்களுக்குக் காரணம் தங்கள் கடவுள்களின் செயலே, என்று கடவுளாகத் தவறாகக்கொள்ளப்படும் தெய்வங்களை வணங்குபவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவைகள் மனிதர்களோடு பாலியல் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் சடங்கு மற்றும் மந்திரங்களைக் கொண்டு ஊக்குவிக்கப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, கானானியர்கள், பாகால் இருந்து மரணத்தின் (மோத்தின் தெய்வம்) எல்லைக்குள் செல்வதினால் பனிக்காலம் வருகிறது என்றும், ஆனாத் பாகாலைத் தேடிச் சென்று மேத்தை வீழ்த்தி பாகாலை விடுவித்ததினால் வசந்தகாலம் பிறக்கிறது என்றும் நம்புகின்றனர். இரு தெய்வங்களும் மீண்டும் ஒன்றாக பாலியல் உறவு கொண்டு கூடி வாழ்வதாலே, புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆரோக்கியமான பூக்கள், மரங்கள், கனிகள், மந்தைகள், கால்நடைகள் மற்றும் மனிதர்கள் உருவாக்கப்படுகிறது என்றும் கருதினர்.

இத்தகைய சமய புராணங்களினால், செழுமை என்ற பெயரில், வழிபாடு செய்கிறவரும், ஆண் மற்றும் பெண் தேவதாசிகளோடு விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு, ஒழுங்கற்ற பாலியல் கொடுங்களை

செய்கின்றனர். இதில் வேதனையளிப்பது என்னவென்றால், வெள்ளத்திற்குப் பிறகு தேவன் நோவாவோடு செய்த உடன்படிக்கையை மறந்து பிற்காலத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள், கானானியரின் கட்டுக்கதைகளுக்கு இரையாகி, விக்किரகங்களை வழிபட்டனர். நம் உண்மை தேவன் கட்டளையிட்டதினால் ஜனங்களும் மிருகங்களும் பயிர்களும் நன்றாகக் கனி தந்து பலுகிப் பெருகிற்று. ஆனால், அம்மக்களோ தேவனுக்கு கொடுக்க வேண்டிய நன்றிகளையும் புகழ்ச்சிகளையும் வேறே கடவுளுக்கு கொடுத்தனர். தேவாதி தேவனே அவைகளைப் படைத்தார், அவர் ஒருவரே அவைகளை நீடித்து இருக்க செய்ய முடியும் என்பதை உணரத் தவறினார்கள்.

தேவன் தன் மக்கள் அவரை போற்றி அவருக்கே சகல மகிமையை கொடுத்து அவருடைய பரிசுத்தத்தை தங்கள் வாழ்வில் காண்பிக்கும் போது, அவர்களை அவர் ஆசீர்வதித்து, செழிக்கச் செய்ய வாக்களித்தார் (லேவி. 18:21-30; 19:2, 29-31; 20:23, 24; உபா. 11:1-17; 23:17, 18; 30:11-20). தேவன் அவர்களோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கு அவர்கள் உண்மையாயிருக்கத் தவறினால், விளைவுகள் கடுமையாக இருக்கும்.

இறுதிக் குறிப்புகள்

¹H. Eising, “גז,” in *Theological Dictionary of the Old Testament*, trans. David E. Green, ed. G. Johannes Botterweck and Helmer Ringgren (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1980), 4:64, 70–71. ²Kenneth A. Mathews, *Genesis 1—11:26*, The New American Commentary, vol. 1A (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 1996), 383. Mathews பல முறைகள் உபயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளின் பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். ³எடுத்துக்காட்டாக, காண்க John H. Walton, *Chronological and Background Charts of the Old Testament*, rev. and exp. (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1994), 14. ⁴எடுத்துக்காட்டாக, காண்க Derek Kidner, *Genesis: An Introduction and Commentary*, The Tyndale Old Testament Commentaries (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1967), 99. ⁵Alfred J. Hoerth, *Archaeology and the Old Testament* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1998), 191. ⁶גז (“rubbah”), ரூபா என்ற வேறு பதமும் “வானத்தின் மதகுகளும் திறவுண்டன” என்று 7:11; 8:2ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ⁷Bruce K. Waltke கவனிப்பது என்னவென்றால், பலமான பறவையான காகம் அதைவிட வலிமையற்ற புறாவிற்கு முன்னதாக அனுப்பப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்படும் வேத கணிப்பு, வலிமையற்ற பறவைகளை முதலில் வைக்கும் பாரிலோனிய கணிப்பைவிட மேம்பட்டது. முதலாவது புறா, தூக்கணாங் குருவி கடைசியாக காகம். (Bruce K. Waltke, *Genesis: A Commentary* [Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishers, 2001], 141; காண்க *The Epic of Gilgamesh* 11.146–154.) ⁸Victor P. Hamilton, *The Book of Genesis: Chapters 1—17*, The New International Commentary on the Old Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1990), 304–5. ⁹Ibid., 304. ¹⁰O. Kaiser, “גז,” in *Theological Dictionary of the Old Testament*, trans. David E. Green, ed. G. Johannes Botterweck and Helmer Ringgren (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 5:151.

¹¹Ralph H. Alexander, “גז,” in *TWOT*, 1:360. *யாபேஷ்* என்பதற்கு பெயர்ச் சொல்லான (גז, *yabbashah*, *யபஷ்ஹா*) இஸ்ரவேலர்கள் சிவந்த சமுத்திரத்தை கடக்கும் போதும் யோர்தான் நதியை கடக்கும் போதும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது (யாத். 14:16, 22, 29; 15:19; யோசுவா 2:10; 4:22, 23; 5:1). *யபஷ்ஹா* என்னும் சொல் சிருஷ்டிப்பின் போதும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1:9, 10). ¹²Hermann J. Austel, “גז,” in *TWOT*, 2:947. ¹³G. Lloyd Carr, “גז,” in *TWOT*, 2:666–67. ¹⁴“சுகந்த வாசை” என்னும் சொற்றொடர்

யாத்திராகமம், லேவியராகமம், எண்ணாகமம், மற்றும் எசேக்கியேல் ஆகிய புத்தகங்களில் தேவனைப் பிரியப்படுத்தின பலிகள் சம்பந்தமாக பல முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. ¹⁵*The Epic of Gilgamesh* 11.160–61. ¹⁶ஒரு காரியம் அதின் மாதிரியை ஒத்து இருக்கும், ஒரு ஆடைக்கு அதன் முறை இருப்பது போல, ஆனால் அதன் முறையை விட ஆடை சிறந்தது, எனவே நோவா “நீரில் பெற்ற” இரட்சிப்பைப் பார்க்கிலும் ஞானஸ்நானம் சிறந்தது.